

SEYFETTİN DUMAN'ın anısıdır:

1966-1967 Eğitim -Öğretim yılında Malatya,Kayseri,Tokat,Sivas merkez ve ilçelerinden sınavı kazanarak Sivas Öğretmen Okulu'nda öğretime başlamıştık. Bizim sınıf; spor sahasına bakan merdiven başında 2. kattaki 4/B sınıfıydı. Okulumuza, öğretmenlerimize, yatılılığa kısaca geleceğimize yön verecek yeni yaşamımıza alışmaya, uyum sağlamaya çalışıyorduk. Daha çok da 24 saat beraber olduğumuz arkadaşlarımızı tanımaya, özelliklerini ve davranışlarını anlamaya çalışıyorduk. Ancak kimse kimsenin "Kökenini, dilini, dinini, mezhebini" sorgulamıyordu. Gerek de duymuyordu. Siyasi çekişmeler diye bir kavram yoktu.Çok hoşgörülü bir ortam vardı. Herkes birbirini seviyor, sayıyordu. Bana göre Ülkemizin de sakin, huzurlu, istikrarlı en güzel yıllarıydı. Belki bu nedenlerle arkadaşlıklarımızın da temelini sağlam attık, iyiliklerle yad ediyoruz.

.....

2. dönem baharda doğayla birlikte biz de yavaş yavaş canlanmaya, kıpırdanmaya başlamıştık. Artık öğretmenlerimizi, arkadaşlarımızı tanıyor; özelliklerini, yeteneklerini biliyorduk. Bu özelliklerin sergilenme zamanı gelmişti. Bazı dersleri diğerlerine göre daha çok seviyorduk (!). Hele haftada bir saat olan TARİH dersi vardı ki; "sevgilinin yolunu gözler gibi" gözlüyorduk. Ne Omay sinemasında kapalı gişe oynayan "SANGAM" filmi, ne Esen sinemasındaki TUZAK" filmi, ne de Yalçın sinemasındaki "KUDUZ" filmi "O" kadar cezbedici değildi!.. Varsa da TARİH dersi yoksa da TARİH dersi.Rahmetli Burhan (Burhanettin Uygunuçarlara kısaca Burhan derdik) derste; diliyle dışının arasında, dudaklarını hiç kıpırdatmaksızın, kendine has bir stilde ancak sınıfta duyulabilecek "VOLÜM"de bir ıslık çalardı ama ne ıslık!.. O şekilde ıslık çalana ben hayatta hiç rastlamadım. Elbette boş ıslık değildi. Günün en popüler şarkılarından, türkülerinden oluşan bir müzik ziyafeti idi. Müzik menüsüne genellikle "KADİFEDEN KESESİ" ile başlar, "BURSANIN UFAK TEFEK TAŞLARI, FINDIKLI BİZİM YOLUMUZ, PENCEREDEN KAR GELİYOR, ORDUNUN DERELERİ" ile sürdürürdü. Gazinoda "AİLE MATİNASI" gibiydi. Sınıf kıpır kıpır, fıkır fıkırdı. Herkes "PÜR NEŞE" içerisinde!... "NE OĞUM OĞUM HARBİN SEEPLERİ, SEEPLERİ" ne de"HARBİN SONUÇLARI" umurumuzdaydı. Zaten dersi de genellikle sınıfın "İNEK ŞABANI" Abdullah Çakmak ya da kızlardan birisi anlatırdı. MODERN MEMMED öğretmenimiz bazen fısıldaşmalardan işkillenir "ne oluyor, ne gülüyorsunuz?" diye sorduğunda; sınıfın en güvenilir(!) öğrencisi "sınıf başkanı" olarak ben "Öğretmenim sesler dışardan geliyor." diyerek soruyu geçiştirirdim. Zaten önlem olarak pencereleri de açıyorduk. Zil çaldığında herkes halinden memnun bir şekilde şarkı mırıldanıyor olurdu.

Devamını okumak için tıkla:

.....

Bazı akşamlarda da etüt aralarında sınıfta müzik konserlerimiz olurdu. Seyfettin Sucu 'nun Sivas şubesi Mahmut Karakaştı.O ince, pürüzsüz,güzel sesiyle eli kulağa atar; "BİR AVCI GETİRİN ŞU TURNAYI VURALIM" ile açılış yapar, peşpeşe iki-üç tane söylerdi. Davudi sesiyle Yusuf Bozdemir de Mahsuni'den "İŞTE GİDİYORUM ÇEŞMİ SİYAHIM" ve "AMAN DOKTOR BAK BEBEĞE" yi söylerdi. Ben de araya "GİTTİ CANIMIN CANANI, BENİ BIRAKTI YARALI" yı sıkıştırırdım, koro da coşkuyla "KIRMIZI KURDELAM AH KÖR OLASIN EMİNEM"i söylerdi. Burhan "TAŞA VERDİM YANIMI, TOPRAK ALSIN CANIMI" ile işi bağlardı!..

.....

Bir de "EVCİLER YATAKHANESİ" vardı ki evlere şenlik! "HABABAM SINIFI" gibi... Tüm "ŞER KUVVETLER (!)" orada!.. Kimler yok ki; Burhan, Fantoma Nevzat, İnek Şaban Abdullah Çakmak, Saadettin Karaçor, Gılici Mustafa, Nadir, Vahdet Zöngür, Şişko Süreyya, Faruk Gürlevik, Erdal, İlhan, Mücahit, Kalender, hele zamanın Levent Kırçası-Müjdat Gezeni "Neşe-espiri küpü,şen şakrak" Aydın Tintaş (Bandırmada yaşıyor, felç geçirmiş. Acil şifalar diliyor, gözlerinden öpüyorum.), rahmetli Erdoğan, Mahmut Özcan (Gaz Mahmut), Cemalettin, Hikmet Uygun ve daha niceleri!...

Şer kuvvetler(!) dedim ya herkesin kendine göre yetenekleri, özellikleri vardı. Eğer güz mevsimi ise nöbetçi öğretmen yoklama aldıktan sonra, okulun alt tarafındaki lahana tarlalarından lahana getirmek ve ikram etmek Burhanla Fantoma Nevzatın göreviydi. Rahmetli Pehlivan Ahmet Koca'ya bir lahana düşüyordu.

Eğer dönem ya da tatil dönüşü ise Gürünlü arkadaşların dolaplarının "koordinatlar" ını yine Burhanla Fantoma bilir; artık şansımıza "PESTİL, ŞEKER SUCUĞU, DUT, CEVİZ" ne çıkarsa yatakhaneye bir ziyafet çekerlerdi. Gürünlü arkadaşlar Burhanın işi olduğunu bilir, biraz sitem eder sonra "HELAL" ederlerdi. Çünkü Burhana kimse kızmaz, herkes onu severdi.

Saadettin Karaçor az hınzır(!) değildi. Uyuyanları mürekkeple boyamak, sakal-bıyık yapmak onun işiydi. Nevzat la yine uyuyanların kulağının dibinde bir kaptan diğer kaba "şırıl şırıl " su akıtarak "ÇİŞ YAPTIRMAK" bu ikilinin işiydi.

Saadettin, Abdullah Çakmak'ın defter- kitaplarının arasına "TAZE OT" koymayı da ihmal etmezdi.

Bu arada mahalle, ilkokul, ortaokul, öğr.okulu, Eğitim Enstitüsü arkadaşım Sevgili Abdullah'ın da hakkını yemeyelim.Çalışmalarının hakkını verdiğini, hakkını da aldığını belirtiyim. 1969 dönem birincisi olarak zamanın Valisi Mustafa Yörükoğlu'ndan "ALTIN KOL SAATİ" aldığını, yine Eğitim'i de FKB iyi derece ile bitirerek Besni Öğretmen Okulu'na seçildiğini de belirtmeliyim. Şimdi de Sivas'ta kurduğu "SİVAS KOLEJİ" nin

yöneticiliğini yapıyor.

Fıkra anlatma Glicinin işiydi. Bir Köfte(!) sıkma fıkrası vardı galiba...

Hikmet Uygun; ta o günlerde Türkiye çapında popülerdi. Çok güzel saz çalıp söylerdi.

Yaptığı beste ve güftelerle plaklar doldurmuştu. Halen çalıp söylüyor.

Erdoğan da çümbüş çalardı ama bu işin ustası da Mahmut Özcan'dı. Elbette Burhanın darbukayı "konuşturduğunu" söylememe gerek yok.

Bize de söylemek ve oynamak düşüyordu!... Vur patlasın, çal oynasın.. Gecenin ilerleyen saatlerine kadar "çalar-söyledik."

İşte böyle bir akşamın sabahında nöbetçi öğretmenimiz "MODERN MEMMED" 6.30

sularında koğuşun kapısına vurarak "Günaydın Çocuklar haydi kalkın bakayım." dedi.

Yarı belimize kadar doğrulduk, kalkar gibi yaptık, öğretmenimiz gidince de tekrar yattık.

Bir süre sonra "Hala mı yatıyorsunuz?" diyerek öğretmenimiz tekrar geldi. Etrafıma

baktım benim gibi, bu konuda sabıkalı (!), "akşam yatmaz-sabah kalkmaz" cinsinden üç

beş kişi kalmışız. Ama uykumuzu alamamıştık. Ben tekrar yastığa başımı koyduğumu

hatırlıyorum. Ne kadar uyuduğumu bilmiyorum; bir de başucumda öğretmenin "OĞUM, OĞUM SEN ŞEHZADE MİSİN, NE YATIYORSUN, KALKSANA !..." sözleriyle uyandım.

Koğuşta benden başka kimse kalmamıştı.

.....

Ne günlerdi "O" günler. Arkadaş değil, dost değil, her biri "CAN"dı "CAN". Kimi görevini, mesleğini en güzel şekliyle yapmanın onur ve gururuyla köşesine çekilip torun seviyor, kameralara "POZ" veriyor (Hulusi, Vahdet, Faruk, Cemalettin gibi...), kimi ticarete atıldı (Saadettin),kimi özel yurt açtı(Mücahit), kimi özel okul açtı (Çakmak), kimi Dışişlerine geçti (Mahmut Karakaş.), kimi de "TAŞA,TOPRAĞA BAĞRINI VERDİ !"...

Hepinize Selamlar, Sevgiler ! Sağlıkla kalın, hoşça kalın...

Seyfettin Duman 26 Şubat 2011 Sivas

[Tweet](#) (function() { var s = document.createElement('SCRIPT'), s1 = document.getElementsByTagName('SCRIPT')[0]; s.type = 'text/javascript'; s.async = true; s.src = 'http://widgets.digg.com/buttons.js'; s1.parentNode.insertBefore(s, s1); })();